

ARSENE LUPIN BLAHĚ PAMĚTI

Pondělí, 03. září 2012

Hrabu se v knihovně a našel jsem starou útlou knihu o Arsenu Lupinovi. Až jsem jich za mlada dost a dost a jeden jeho příběh mi utkvěl obzvláště v paměti, snad měl název "Arsene Lupin v Paříži". Poté příběh, odhaduji z tisícátých let minulého století, přepravě podle záznamů mé chabé stařecké paměti.

Jednou se - příběh útěk policí - ocitnul Arsene Lupin v Paříži na nádraží a jeho jediným majetkem byl slušný pár tisíc franků v kapse. Jak jde po mostě přes Seinu, uvidí zoufalou mladou dívku, která chce ukončit život skokem dolů... On, jako správný gentleman, ji zachrání. Skončí v jedné útulné hospodě a Arsenovi padlo do oka v na stole ležících novinách celostránkové oznámení, a známý deník Le Mond bude pořádat obrovitý banket příležitosti 100letého založení. Na dalších stránkách novin zahlédl malinký inzerát, a jakýsi obchodník prodává levně 2 500 láhví octa.

A on s tou slehounou, na základě těchto informací, ukul zajímavý plán, do kterého vloží veškerý svůj kapitál. Nejdříve udělá vizitky na ručním papíře, a on je ve správním radě deníku Le Mond a byl pověřen organizací druhé - došli spolu k onomu obchodníkovi s octem, koupili od něj veškeré lahve a pronajmuli si na pár dní jeho krámek. A za tímto si nechal vytisknout vinety na lahve neexistujícího špičkového vína. Dva dny pak seděli spolu v krámku a lepili na flasky s octem vinety tohoto speciálního vína.

Arsene už za poslední peníz své vyčistil oblek a boty a vyrazil po neznámých hotelích v Paříži. V každém hotelu se nechal uvést k editeli vysvětlil mu, a správná rada v tajném zasedání rozhodla o tom, a oslavy stoletého výročí budou právě v tomto hotelu. Také s hlavním kuchařem se pak projednalo ohledně organizace banketu. Nakonec Arsene prohlásil, a správná rada rozhodla o tom, a se bude pít víno té a té značky a uvedl tím tamějšního sommeliera do známých rozpaků; proto a oni toto víno prostě neměli. Tak mu dal adresu na speciální krámek, kde se ono víno dá koupit a kde ho ostatně celá správná rada kupuje. Přímo rozchodu zavázal ješitně editele hotelu mlčením, a uspořádání banketu je přísným tajemstvím až do jeho závěru a a přímo této příležitosti vyjde zvláště vydání novin, k zřetelné spokojenosti podnikem.

A asi si vášněný tená domyslí, jak to skončí. Arsene obědval dál s devět hotelů a všem šel to samé. Hotelová posilovna se sice u krámku potkávali, ovšem i oni byli zavázáni tajemstvím. Během jednoho dne byl ocet vyprodán a za láhev koupenou na 50 centů dostali 50 franků.

Nu, a v závěru příběhu se o rekordní zisk rozdělili a každý svou cestou. Případně, jak to bývá v pohádce, šťastně až do smrti. Ale to Arsene Lupin nejspíše neudělal, co já vím, tak byl aženami obětován, tak v raději sám...

Zrovna jsem si říkal, a bych si rád po létech tuhle "brakovou literaturu" zase přečetl. Mělo to na co došlápnout a úroveň. Byla v těch příbězích noblesa a elegance... BOUŠKA